

KO JE KO

Mileta Aćimović Ivković (1966, Bogatić), diplomirao i magistrirao srpsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše poeziju, eseistiku i književnu kritiku. Objavio je zbirku poezije *Dno* (1995), za koju je dobio „Brankovu nagradu” i zbirku književnokritičkih tekstova o savremenoj srpskoj poeziji *Svet i pesma* (2010). Dobitnik je nagrade „Milan Bogdanović” za književnu kritiku. Živi u Beogradu.

Jankjel Adler (1895-1949), slikar i grafičar, zlatar, graver, povezan s lođskom grupom Jung jidiš i vroclavskom Bunt. Slikao je u duhu jevrejskog ekspresionizma. Od 1920. do 1933. živeo je u Dizeldorfu, gde je bio tesno povezan s nemačkom avangardom, naročito s grupom Das Junge Rheinland. Od 1937. živeo je u Parizu. Posle okupacije Francuske preselio se u Englesku gde je živeo do smrti. U poslednjem periodu približio se apstraktnoj umetnosti. Njegova dela nalaze se u najpoznatijim muzejima Evrope i Amerike.

Dejan Aleksić (1972, Bad Oeynhausen, Nemačka) objavio je knjige pesama *Potpuni govor* (1995), *Dokazivanje senke* (1996), *Svagdašnji čas* (2000), *Sobna mitologija* (2003), *Posle* (2005) i *Dovoljno* (2008). Dobitnik je „Brankove nagrade”, nagrade „Matićev šal”, „Prosvetine nagrade”, nagrade „Branko Miljković”, nagrade SANU iz Fonda „Branko Ćopić”. Autor je i desetak knjiga namenjenih deci, za koje je dobio brojna književna priznanja, među kojima i nagradu „Politikinog zabavnika”, dva puta nagradu „Neven”, nagradu Zmajevih dečijih igara... Autor je i nekoliko pozorišnih tekstova za decu. Zastupljen je u brojnim antologijama, a pesme su mu prevođene na engleski, grčki, norveški, bugarski, slovenački i makedonski jezik. Dobitnik je stipendije iz fonda „Borislav Pekić” za 2010. godinu. Živi u Kraljevu i radi na mestu urednika za poeziju u časopisu „Povelja”.

Jana Aleksić (1984, Kragujevac), diplomirala na Filološkom fakultetu u Beogradu (Grupa za srpsku književnost i jezik sa opštom književnošću), gde je trenutno na doktorskim studijama iz književno-

sti. Piše poeziju i književnu kritiku, koju je do sada objavila u književnoj periodici i zbornicima.

Alen Alispahić (1977, Sarajevo), objavio je knjiže pjesama: *Ljubav. Mir. Bolji dani* (2010), *Deda Žorž Cvrcika piće sprajt* (2010), *Čiča Gliša 5 RISING EMPIRE In the House of the Rising Sun* (2010), *Histerija žene 2 You Know You Are Right* (2010), *60: Osam šezdeset* (2010) i *Sentimentalité* (2011). Živi u Novom Sadu.

Laura Barna (1964, Jazovo u Banatu), školovala se u Splitu i Beogradu. Objavljuje prozu i stručne radove iz istorije umetnosti od 1995. godine. Objavila je sledeće knjige: romani – *Protovir* (2003), *Nevolje gospodina T. ili suteren* (2005), *Crno telo* (2007), *Moja poslednja glavobolja* (2008) i *Sanatorijum pod belim* (2009); monografija: *Devet srednjovekovnih manastira u Bosni* (2006/2007); knjiga eseja: *Umetnost nema definiciju* (2007); zbirke priča: *Dijalog o kmenu* (2008) i *Četiri elementa* (2009). Za roman *Crno telo* osvojila je nagradu „Miroslav Dereta” 2007. godine. Živi i stvara u Beogradu.

Džulijan Barns (Julian Barnes, 1946, Lester, Engleska), britanski pisac, dobitnik je više prestižnih književnih nagrada. Objavio je romane *Metrolend* (*Metroland*, 1980), *Pre no što me je srela* (*Before She Met Me*, 1982), *Floberov papagaj* (*Flaubert's Parrot*, 1984), *Zureći u sunce* (*Staring at the Sun*, 1986), *Istorijsa sveta u 10 ½ poglavlja* (*A History of the World in 10½ Chapters*, 1989), *Troje* (*Talking it Over*, 1991), *Bodljikavo prase* (*The Porcupine*, 1992), Engleska, Engleska (*England, England*, 1998), *Ljubav, itd.* (*Love, Etc.*, 2000), *Artur & Džordž* (*Arthur & George*, 2005); zbirke priča *Obale Lamanša* (*Cross Channel*, 1996), *Sto od limunovog drveta* (*The Lemon Table*, 2004) i *Puls* (*Pulse*, 2011); knjigu izabranih kolumni iz časopisa „The New Yorker“ *Pisma iz Londona 1990-1995* (*Letters from London*, 1995); knjige eseja *Nešto za carinu* (*Something to Declare*, 2002) i *Čistunac u kuhinji* (*The Pedant in the Kitchen*, 2003); memoare *Nije to ništa strašno* (*Nothing to Be Frightened Of*, 2008). Pod pseudonimom Den Kavanah objavio je četiri kriminalistička romana. Živi u Londonu.

Henrik Berlevi (1894-1967), slikar, grafičar, ilustrator knjiga, scenograf, teoretičar avangardne umetnosti. Debitovao je 1913. Najpre se interesovao za futurizam, kasnije za ekspresionizam, pa za apstraktnu umetnost, proslavio se mehano-fakturnom, a ogledao se i u op-artu i minimal-artu. U Parizu je živeo od 1928. Izlagao je širom sveta, njegovi radovi nalaze se u najpoznatijim muzejima.

Brankica Brankov (1978, Novi Sad), diplomirala je francuski jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, a magistrirala pozorišne studije na Sorboni Pariz III. Prevodi sa francuskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Mojžeš Broderzon (Mojzesz ili Mojsze Broderzon, 1890-1956), pesnik, dramski pisac, autor knjiga za decu, feljtonista, grafičar, ilustrator knjiga, teoretičar umetnosti, pozorišni radnik, s Jankjelom Adlerom i Marekom Švarcom osnovao je 1919. avangardnu umetničku grupu Jung jidiš (Mladi Jevreji) koja je objavljivala i istoimeni časopis, raspala se već 1921. Posle je pristupio varšavskoj grupi Halastre. U Lođu je 1922. osnovao avangardno marionetsko pozorište „Chad-gadje“, a 1926. „Ararat“, u kojima su prikazivani i njegovi komadi, a pisao je i libreta za avangardne opere. Kao pesnik debitovao je 1914. zbirkom *Crni biseri*. Pisao je u duhu jevrejskog ekspresionizma, pored pesama i drama i bajke za decu naslovljene sa *Obične pričice*. Poznavao je ruske avangardne umetnike Lisickog, Šagala, Altmana, Čajkova. Kao komunista od Drugog svetskog rata živeo je i radio u SSSR-u. Stradao je u Staljinovim čistkama. Dela: *Crni biseri*, *Daktišić*, *Rosa*, *Biseri na kaldrmi*, *Ushićenje*, *Crni sabat*, *Crveni jahač*.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnove i magisterske studije engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je prevode proze Džona Barta, Eni Pru, Rejfa Larsena i dr. Radi kao predavač u Centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Marjan Čakarević (1978), diplomirao je i završio master studije iz srpske i svetske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljene knjige poezije: *Isečci* (1997) i *Paragrad* (1999). Piše i književnu kritiku i esejistiku. Objavljivao u domaćim i regionalnim časopisima. Živi u Beogradu.

Srđan Damnjanović (1968, Novi Sad), doktor filozofije. Objavljene knjige: *Mali rečnik grešaka*

(ne)samo za novinare (2005), *Medialogike – vreme filozofije i razonode*, (2009) i *Rečnik grešaka* (2009). Bavi se logikom, komunikologijom, hermeneutikom. Živi u Novom Sadu.

Martin Ejmis (Martin Amis, 1949, Kardif, Velika Britanija), sin je slavnog engleskog književnika Kingslaja Ejmisa. Diplomirao je engleski jezik i književnost na Oksfordskom univerzitetu. Nekoliko godina je radio kao novinar. Njegov prvi roman *Rejčelini zapisi*, ovečan je 1974. nagradom *Somerset Mom* (tu nagradu je svojevremeno dobio i njegov otac). Proslavio se romanima *Vremenska Strela*, *Londonska polja*, *Noćni voz*, *Koba Strašni*, a piše i priče. Živi u Londonu i Urugvaju s drugom suprugom Izabel Fonsekama.

Maks Erih (pravo ime Zalmen Merkin, 1898-1937), književni kritičar i istoričar jidiš književnosti, levičar, živeo je u Minsku i Kijevu, proučavao je predavao jidiš književnost, 1937. stradao je u Staljinovim čistkama. Dela: *Studije konstrukcije, O starojidiš romani i noveli od XIV do XVI veka, Istorija jidiš književnosti od drevnih vremena do prosvećenosti*.

Franc Ferfel (1890-1945), veliki nemački pesnik i prozni pisac, sarađivao je s jidiš piscima iz istočne i srednje Evrope, bio povezan s lođskom grupom Jung jidiš, rođen je u Pragu, živeo je u Beču i Americi, pisao je u duhu ekspresionizma. Dela: *Prijatelji sveta*, *Mi jesmo*, *Dan suda*, *Ubijen je krivac, a ne ubica*, *Verdi*, *Barabara ili Pobožnost*, *Četrdeset dana Musa Daga*, *Pesma o Bernadeti*, *Zvezda nerođenih*.

Debora Fogel (1902-1942), pesnik, prozni pisac, doktor filozofije, teoretičar moderne umetnosti, posebno teorije montaže, otkrila Bruna Šulca. Dela: zbirke pesama: *Figure dana i Manekeni*, knjiga proza *Bagremi cvetaju*.

Borivoj Gerzić (1959, Beograd), pisac i prevodilac. Objavio tri zbirke pripovetki. Prevodio je Džojsa, Beketa, Pintera, Mameta, Sema Šeparda, Olbiju, Artura Kopita, Lorensa Darela... Autor je *Rečnika anglo-američkog slenga*, *Englesko-srpskog rečnika fraza i idioma* i koautor *Rečnika savremenog beogradskog žargona*.

Uri Cvi Grinberg (1894-1981), jedan od najpoznatijih avangardnih pesnika, debitovao je 1912, bio član varšavske grupe Halastra i drugih avangardnih jidiš grupa, Ringen, Di Wog, izdavao je časopis

„Albatros“. 1924. preselio se u Izrael, gde je bio jedan od najprevođenijih i najnagrađivanijih pesnika. Dela: *Negde među poljima, Večernje zlato, Mefisto, Kraj sveta, Izabrana dela*.

Aleksandra Grubor prevodi sa francuskog, italijanskog i ruskog jezika. Bavi se i književnom kritikom. Živi u Beogradu.

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad), doktorirao je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na Odseku za komparativnu književnost. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić putopisac: ogled iz imagologije* (2003) i *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatici teksta* (2005). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Dragan Hamović (1970, Kraljevo), diplomirao je i doktorirao na Odseku za srpsku književnost i jezik Filološkog fakulteta u Beogradu. Piše pesme, eseje, kritike, bavi se uredničkim i piređivačkim poslovima. Uređivao je časopis „Povelja“ od 1997. do 2002. godine. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Mrakovi, ruge* (1992), *Nameštenik* (1994), *Matična knjiga* (2007) i *Album starih stihova* (2007); eseji, kritike, studije – *Stvari ovdrašnje* (1998), *Pesničke stvari* (1999), *Poslednje i prvo* (2003), *S obe strane* (2006), *Leto i citati. Poezija i poetika Jovana Hristića* (2008) i *Pesma od početka* (2009). Dobitnik je nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku i nagrade „Branko Ćopić“ za poeziju. Živi u Beogradu.

Marja Hamović (1979, Mostar), diplomirala je na Grupi za engleski jezik i književnost Filološkog fakulteta u Beogradu. Prevodi poeziju, prozu i esejsku. Objavljivala je prevode u časopisima „Koraci“ i „Treći Trg“. Živi u Beogradu.

Sonja Jankov (1985, Novi Sad), diplomirala je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu i školovala se dva semestra kao stipendista na Karlovom univerzitetu u Pragu. Objavila je knjigu poezije *Impresionistički kadrovi* (2008). Radila je kao asistent ili voditelj likovnih radionica za decu školskog i predškolskog uzrasta. Živi u Novom Sadu.

Nina Ivanović Muždeka (1976, Novi Sad), magistrirala je englesku književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, a doktorirala na Filološkom fakultetu u Beogradu. Radi kao asistentkinja

na predmetima iz engleske književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Autor je studije *Granice i preplitanja: Problematika žanra u romanima Džulijana Barnsa* (2006). Bavi se prevođenjem. Živi u Novom Sadu.

Saša Knežević (1971, Sarajevo), diplomirao je i magistrirao na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, a doktorirao na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Istočnom Sarajevu, gde radi kao docent za Istoriju srpske književnosti. Objavio je roman *Jadni moj Marko* (2004). Živi u Palama.

Džonatan Kaler (Jonathan Culler, 1944), američki književni teoretičar, strukturalista, profesor engleske i uporedne književnosti na Univerzitetu Kornel. Diplomirao je istoriju i književnost na Harvardu, a doktorirao moderne jezike na Oksfordu. Objavio je više studija od kojih su na srpskohrvatski prevedene: *Sosir: osnivač moderne lingvistike* (BIGZ, 1980), *Strukturalistička poetika* (SKZ, 1990), *O dekonstrukciji: teorija i kritika poslije strukturalizma* (Globus, 1991), *Književna teorija: (sasvim kratak uvod)* (Narodna knjiga, 2005).

Perec Markiš (1895-1952), pesnik, prozni i dramski pisac, pisao je na ruskom i jidišu, pripadao je najpre Kijevskoj grupi, bio blizak s Moskovskom grupom, bio član varšavske avangardne Halastre, boravio duže u Beču i Parizu, poznavao dobro evropsku avangardu, 1926. vratio se u SSSR, doživeo slavu, završio kao i mnogi drugi umetnici komunisti u Staljinovim čistkama. Kao umetnik bio je blizak turizmu i ekspresionizmu. Dela: *Rubovi, Lomača, Radido, Balade Crvene armije, Rat, Generacija odlazi, Eseji*.

Jelena Milinković (1981, Beograd), diplomirala i masterirala srpsko-svetsku književnost na Filozofskom fakultetu u Beogradu, gde je trenutno na post-diplomskim studijama. Tokom studija obnovila i uređivala „Znak“ – književni časopis studenata beogradskog Filološkog fakulteta. Objavljuje u periodici. Živi u Zemunu.

Haruki Murakami (1949, Kjoto, Japan), jedan je od najpoznatijih savremenih japanskih pisaca. Dobitnik je više prestižnih književnih nagrada. Do sada je objavio, među ostalim, romane: *Slušaj pesmu vetra* (1979), *Fliper* (1973), *Avantura oko ovce* (1982), *Oko-rela zemlja čuda i Kraj sveta* (1985), *Norveška šuma*

(1987), *Igraj Igraj Igraj* (1988), *Južno od granice, zapadno od sunca* (1992), *Hronika ptice koja navija sat* (1994), *Sputnik ljubav* (1999), *Kafka na obali* (2002), *Kad padne noć* (2004); *1Q84* u tri toma (2009); knjige priča: *Ponovni napad na pekaru* (1993), *Posle potresa* (2000), *Tokijske misterije* (2005) i dokumentarističku knjigu *Metro* (1997/98). Prevodio je na japanski Ficdžeralda, Karvera, Irvinga, Selindžera i druge američke pisce. Nakon višegodišnjih perioda provedenih u Americi i Evropi, sada živi u Japanu, a angažovan je kao gostujući profesor na Univerzitetu Princeton u SAD.

Vladimir Nabokov (Владимир Владимирович Набоков, Sankt Peterburg, 1899 – Montre, 1977), rуски i američki pisac. Pesnik, dramaturg, prevodilac, pripovedac i romanopisac. Potiče iz bogate peterburške aristokratske porodice. Otac, V. D. Nabokov, bio je jedan od lidera kadetske partije, izvršni sekretar Privremene vlade. Emigrirao je sa porodicom 1919. godine. Školovao se u Kembridžu. Živeo u Berlinu (1922-1937) i Parizu (1937-1940). Izdržavao se davanjem časova. U SAD prelazi na pisanje na engleskom jeziku. Radi kao predavač prvo na Koledžu Velsli, a pedesetih godina na Korneli. Skandal oko romana *Lolita* (1955) donosi mu finansijsku nezavisnost, tako da se seli u Montre u Švajcarskoj gde živi naredne dve decenije, do smrti. Celog života bavio se proučavanjem leptira tako da je otkrio i nove vrste, a neke su po njemu i dobile ime. Romani: ruski period – *Mašenjka* (1926), *Kralj, dama, pub* (1928), *Lužinova odbrana* (1930), *Kamera obskura* (1932), *Podvig* (1932), *Očajanje* (1936), *Dar* (1937-1938), *Poziv na pogubljenje* (1938); američki period – *Stvarni život Sebastijana Najta* (1941), *U znaku nezakonito rođenih* (1947), *Lolita* (1955), *Pnjin* (1957), *Bleda vatra* (1962), *Ada* (1969), *Prozirne stvari* (1974), *Pogledaj Arlekine!* (1974).

Olivera Nedeljković (рођена Vuksanović, 1973, Čačak), diplomirala je na Grupi za srpski jezik i jugoslovenske književnosti Filozofskog fakulteta u Nišu. Objavila je zbirke pesama *Vodeni cvet* (1996), *Pribor za čitanje* (2002) i *Suvlasnici beline* (2006). Živi u Čačku.

Elvedin Nezirović (1976, Mostar), diplomirao je na Odseku za bosanski jezik i književnost Pedagoške akademije u Mostaru. Objavio je dve zbirke poezije: *Bezdan* (2002) i *Zvijer iz hotelske sobe* (2009). Pesme su mu prevedene na italijanski i engleski je-

zik. Trenutno radi kao novinar mostarskog Radija X, te saradnik Radija Slobodna Evropa iz Mostara.

Milenko Pajić (1950, Beograd), prozni pisac i likovni umetnik. Studirao je elektrotehniku u Skoplju, a opštu književnost u Beogradu. Do sada je objavio knjige tridesetak knjiga: priče – *Jednostavni događaji* (1982), *Priče od prozirnog vazduha* (1994), *Stanica priča Požega* (2002) i *Imam priču za tebe* (2009); proza – *put u Vavilon* (1992), *Umetnik u spavanju* (1994), *Merilin čita Uliksa* (1998); poezija – *Nedelja* (2002); eseji – *Lament nad lavaboom* (1998), *Srpski s mukom* (2008); romani – *Nove biografije* (1987), *Pričina i druga knjiga pričina* (1995), *Ženidba i agonija* (1997), *Merilin, večiti simbol strasti* (2004). Dobitnik je više nagrada i zastupljen u brojnim antologijama. Živi u Požegi, a radi u Domu kulture u Čačku kao urednik dramskog programa i glavni urednik Revije za kulturu „Art 032“.

Melina Panaotović (1974, Novi Sad), diplomirala je i magistrirala na Odseku za slavistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, na kom je i zaposlena kao asistent na predmetima Ruska književnost 19. i 20. veka. Bavi se književnom recepcijom, prevodenjem, ruskom avangardom. Prevodi savremenu ruskiju prozu (A. Ivanov, I. Jarkević, E. Griškovac, M. Šiškin, T. Tolstoj, A. Genis...). Živi u Novom Sadu.

Dušan Patić (1962, Zrenjanin), diplomirao je na Odseku za jugoslovenske književnosti Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Tokom studija uređivao je studentski književni list „To jest“. Jedan je od osnivača i urednika knjižare i izdavačke kuće „Solaris“. Objavio je dve zbirke poezije: *Čioda (Ulisov osmeh)* (1988) i *Snovi i dodiri* (2010). Prevodi sa ruskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Zdravko Petrović (1981, Bečeј), diplomirao je i magistrirao na Odseku za srpsku književnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavljuje u periodici. Živi u Bečeju.

Ivan Radosavljević (1969, Jagodina), diplomirao je svetsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od 1994. do 1999. radio je kao urednik u književnom časopisu „Reč“, a od 1999. do danas je urednik u izdavačkoj kući „Stubovi kulture“. Piše književnu kritiku, prevodi s engleskog, francuskog i španskog jezika. Objavio je knjigu književnih kritika *Budno oko – Iz savremene srpske proze* (1999). Živi u Beogradu.

Mišel Rifater (Michael ili Michel Riffaterre, 1924, Burganef, Francuska – 2006, Njujork, SAD), uticajni francuski književni kritičar i teoretičar, sklon strukturalističkom pristupu. Magistrirao je na Sorboni, a doktorirao na Univerzitetu Kolumbija, gdje je do odlaska u penziju predavao na Odseku za francuski jezik i književnost. Objavljene knjige: *Le Style des Pleiades de Gobineau: Essai d'application d'une méthode stylistique* (1957), *Essais de stylistique structurale* (1971), *Semiotics of Poetry* (1978), *La Production du texte* (1979) i *Fictional Truth* (1990).

Biserka Rajčić (1940, Jelašnica kod Niša), završila je studije slavistike u Beogradu. Od 1962. bavi se prevodenjem slovenskih književnosti, teorije književnosti, teatrologije, filmologije, estetike, filozofije, istoriografije, istorije umetnosti, politikologije, teologije i dr. Objavila je oko 70 knjiga prevoda (poezija, proza, drame, filozofija, eseistika, politikologija i sl.) i knjige: *Pisma iz Praga* (1999), *Poljska civilizacija* (2003), *Moj Krakov – iz kulturne arheologije grada* (2006) i *Šopen, Žorž Sand i njena deca* (radio drama s CD), kao i niz tekstova u časopisima nekadašnje Jugoslavije i Srbije. Dobitnik je brojnih domaćih i stranih nagrada za prevodilaštvo, između ostalih i najprestižnije poljske nagrade „Transatlantik“ za 2009. godinu. Živi u Beogradu.

Mejleh Ravić (pravo ime Schrarine Chone Berger, 1893-1976), pesnik, teoretičar književnosti, rođen i živeo u Galiciji i Beču, pripadao je varšavskoj grupi Halastra, poznavao mnoge poznate avantgardne umetnike, 1936. otisnuo se u svet i boravio u Australiji, Buenos Airesu, Njujorku, a od 1941. do smrti u Montrealu. Debitovao je 1912. zbirkom *Spinoza*. Dela: *Na ivici, Nage pesme, Himna ljudskom telu, Praistorijski pejzaži, Kontinenti i okeani, Moj leksikon, Istorija mog života 1962-1975*.

Ranko Risojević (1943, Kalenderi kod Kostajnice), pesnik, prozaista, dramski pisac, eseista, istoričar matematike, prevodilac i kulturni poslenik, objavio je oko četrdeset knjiga, među kojima 14 zbirki pesama, 18 knjiga proze, među kojima 5 romana, izvedeno mu je desetak radio-igara za decu i dva za odrasle u Narodnom pozorištu Bosanske krajine u Banjaluci. Priredio je za štampu više knjiga poezije i proze naših autora. Za književni rad nagrađivan je više puta, a najznačajnije nagrade su: nagrada „Željezare Sisak“, „Laza Kostić“, nagrada „Politikinog zabavnika“, „Pečat varoši sremsko-kar-

lovačke“, „Skender Kulenović“, „Branko Ćopić“, te „Kočićeva nagrada“ za ukupno stvaralaštvo. Živi u Banja Luci.

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), pesnik, prevodilac, eseista. Diplomirao je francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Master studije iz komparativne književnosti dovršio je u Nici. Objavio knjige pesama *Stvaranje istine* (2003) i *Tropuće* (2010). Poeziju, prevode sa francuskog i eseje objavljuje u periodici. Saraduje sa nekoliko izdavačkih kuća kao slobodni prevodilac. Kourednik je internet-časopisa *Agon* posvećenog savremenoj poeziji (www.agoncasopis.com).

Vesna Stamenković književnim prevodenjem se bavi od 2006. godine. Prevodi beletristiku, humanistiku, poeziju i dečju književnost sa engleskog, španskog i portugalskog jezika, kao i na engleski jezik. Član je Udrženja književnih prevodilaca od 2006. godine.

Predrag Šaponja (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Preveo je knjige Doris Lesing, Alis Manro, Ajris Merdok, Luiz Velš, Mišela Fejbera... Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

Marek Švarc (1892-1958), vajar i grafičar, poticao je iz intelektualističke cionističke porodice, od malena bio je u kontaktu sa najstaknutijim predstvincima jevrejske kulture, crtanje je učio kod Vincentija Brauner, 1910. oputovao je u Pariz na studije vajarstva, ušao u krug mlađih jevrejskih umetnika iz istočne i srednje Evrope, stvarao u duhu ekspresionizma, u početku sa dosta elemenata sinagogalne i spomeničke ornamentike, jedan je od osnivača grupe Jung jidiš, sarađivao je s avangardnim jidiš časopisima „Albatros“, „Di Wog“, osnovao časopis „Machmadin“, kasnije pored jevrejske tematike, kao i kubiste, zainteresovala ga je afrička skulptura. Kao levičar Oktobarsku revoluciju je preveo u Moskvi, Odesi, Kijevu, Besarabiji, gde se sprijateljio s poznatim jevrejskim pesnicima, Sforiom, Bjalicom, Haamom i dr. U francuskom prevodu ostavio je zanimljiva *Sećanja*, objavljena 1954. u Parizu, kao i niz članaka na temu jevrejske umetnosti, pisanih od 20-ih godina.

Ala Tatarenko (Алла Татаренко, 1962, Mogiliv-Podiljskij, Ukrajina) slavista, istoričar književno-

sti, prevodilac, književni kritičar. Docent katedre za slavistiku Univerziteta „Ivan Franko“ u Lavovu (Ukrajina). Prevela na ukrajinski *Enciklopediju mrtvih, Grobnicu za Borisa Davidovića, Lautu i ožiljke* D. Kiša, *Novi Jerusalim* B. Pekića, *Zvezdani plašt* M. Pavića, brojna prozna i pesnička dela savremenih srpskih pisaca. Priredila je antologiju savremene srpske pripovetke *Neodoljivi Eros Priče*. Prevodi na srpski prozu i poeziju ukrajinskih književnika. Autor knjige *Mesto susreta: ogledi o srpskoj književnosti* (2008), *U začaranom trouglu: Crnjanski, Kiš, Pekić: eseji i studije* (2008), više književnoistorijskih radova, književno-kritičkih tekstova i eseja na srpskom i ukrajinskom jeziku.

Karlos Alberto Tores (Carlos Alberto Torres, 1950, Buenos Aires, Argentina), profesor je društvenih nauka i komparativnog obrazovanja na Univerzitetu Kalifornije u Los Andelesu, i objavio je mnogobrojne stručne članke iz oblasti društvene teorije, obrazovanja i sociologije. Kao književni autor, objavio je zbirku *Poezija izgubljena u sumrak* (2004) i zbirku pripovedaka *Priče o ljubavi, ludili i smrti*.

Vilijam Trevor (William Trevor, 1928, Mičelstaun, Irska), irski novelista, romanopisac i dramatičar. Od-rastao je u novostvorenoj Slobodnoj državi Irskoj u anglikanskoj porodici. Nakon obrazovanja na dublinskom Triniti koledžu, kraće vreme je radio kao kipar i učitelj, da bi 1950-ih emigrirao u Englesku. Tamo je prvo radio u reklamnim agencijama, da bi se od 1965. potpuno posvetio pisjanju. Objavio preko četrdeset knjiga, a jedno od njegovih najpoznatijih dela je *Felisijino putovanje* (*Felicia's Journey*, 1994), po kojem je Atom Egoyan 1999. godine snimio hvaljeni film.

Mišel Uelbek (Michel Houellebecq, 1958, Reininon), francuski pesnik, eseist i romanopisac. Jedan je od najkontroverznijih pisaca današnjice. Rodio se kao Mišel Tomas na ostrvu Reinion. Tamo je proveo najranije dane. Nakon toga je otiašao u Francusku da živi s bakom, od koje je preuzeo prezime Uelbek koje će mu postati književni pseudonim. 1978. diplomirao je kao agronomski inženjer. Živeo je u Alžiru, Irskoj, i na mnogo drugih mjestima, a trenutno živi u Španiji. Objavio je pet romana: *Proširenje područja borbe* (*Extension du domaine de la lutte*, 1994), *Elementarne čestice* (*Les Particules élémentaires*, 1998), *Platforma* (*Plateforme*, 2001), *Mogućnosti*

ostrva (*La Possibilité d'une île*, 2005) i *Karta i teritorija* (*La Carte et le Territoire*, 2010), za koji je dobio Gonkurovu nagradu.

Srđan Vidrić (1987, Zrenjanin), diplomirao je na Odseku za srpsku književnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde trenutno pohađa master studije.

Danilo Vuksanović (1973, Sombor), diplomirao je na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, smer grafika, gde je stekao i zvanje magistra likovnih umetnosti, smer crtež. Član je ULUV-a, ULUS-a i međunarodnog muzejskog komiteta (ICOM). Učestvovao je na više kolektivnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Dobitnik je nekoliko nagrada za likovno stvaralaštvo i fotografiju. Objavio je knjigu crteža i prozaida *Duali* (sa Milošem Zupcem, 2007) i knjigu *Epizoda* (2008). Piše likovnu kritiku. Njegovi radovi se nalaze u različitim zbirkama u zemlji i inostranstvu. Zaposlen je u Galeriji Matice srpske kao konzervator-restaurator.

Svetlana Uzelac (1981, Osijek), diplomirala je na Odseku za engleski jezik i književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Živi i radi u Novom Sadu.

Slavoj Žižek (1949, Ljubljana, Slovenija), slovenački filozof, kulturni kritičar i teorijski psihanalitičar. Poznat je po svojoj interpretaciji i nadgradnji teorije psihanalize Žaka Lakana, koju je primenio na pop kulturu i sociologiju. Svrstava se u filozofe poststrukturalizma. Takođe pripada grupi mislilaca inspirisanih marksizmom. Žižek je stekao doktorat iz filozofije na Univerzitetu u Ljubljani, a psihanalizu je studirao u Parizu (*Université de Vincennes à Saint-Denis*). Od 2005. je akademik Slovenske akademije nauka. Danas radi kao istraživač na Sociološkom institutu Univerziteta u Ljubljani. Često je gost univerziteta širom sveta (SAD: Princeton, Kolumbija). Žižek je jedan od najplodnijih filozofskih pisaca današnjice. Napisao je više od 100 knjiga i preko 900 radova ukupno. Piše na slovenačkom, francuskom i engleskom jeziku. Neke o temu kojima se bavi su: fundamentalizam, tolerancija, politička korektnost, globalizacija, subjektivnost, ljudska prava, mitovi, sajberspejs, postmodernizam, multikulturalizam, postmarksizam, i ličnosti poput Alfreda Hičkoka, Dejvida Linča i Lenjina.